

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

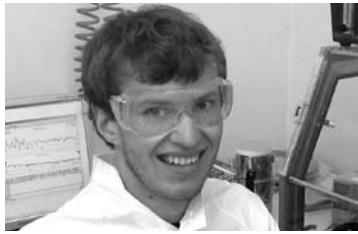
LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 77/8810

Skelbimus į laikraštį „Anykšta“, žurnalą „Aukštaitiškas formatas“, portalą anyksta.lt galite užsisakyti

elektroniniu paštu
anyksta@anyksta.lt arba reklama@anyksta.lt

Telefonai pasiteirauti: (8-381) 5-94-58 arba (8-381) 5-80-24

Anykštėnui – Prezidento Kazio Griniaus vardinė stipendija

Stipendininkas - anykštėnas Vytautas Navikas, Vilniaus universitete studijuojantis biofizikos bakalauro programą.

2 psl.

Vairavo neblaivūs

Savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė sako, kad neskiepyti vaikų yra pavojinga.

4 psl.

Į darželį priims tik skiepytus vaikus

šiupinys

Pavadoja. Iki rugpjūčio pirmosios atostogaujantį Anykščių policijos komisariato viršininką Rimantą Čepulį pavadoja Anykščių policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus viršininkas Valdas Palionis.

Mišios. Šeštadienį, Janonyse Šv. Mergelės Marijos apšviesto koplyčioje vyks atšvieta. Pradžią – 17 valandą. Sekmadienį – 12 val. 30 min. atšvieta prasidės Skiemonių bažnyčioje, o 17 val. bus laikomos mišios Janonių koplyčioje. Sekmadienis, liepos 13-oji, laikoma Šv. Marijos apšviesto Janonyse diena.

Automobilis. Antradienį, Anykščių klebonas, Utenos apskrities policijos kapelionas Petras Baniulis pašventino naują Anykščių policijos automobilį „VW Passat“. Šiame automobilyje sumontuota nauja automatinė numerių nuskaitymo įranga, kita kompiuterinė įranga.

Sirgaliai. Vakar naktį Brazilijos ir Vokietijos futbolininkų dvikovą dėl patekimo į Pasaulio futbolo čempionato finalą Anykščiuose, „Nykščio namuose“, stebėjo apie 70 viešbučio svečių ir anykštėnų. Pasak darbuotojų, dauguma varžybas stebėjusiųjų „sirgo“ už brazilus, tad šiems triuškinamai pralaimėjus rezultatu 7 – 1, keli žiūrovai net apsiverkė – kartu su brazilais. „Nykščio namų“ kavinės kiemelyje 2 x 3 metrų dydžio ekrane šią naktį sirgaliai stebėjo Olandijos ir Argentinos futbolininkų kovą.

Vagystės. Birželio 28 dieną, apie 20 val., pastebėta, jog Andrioniškio seniūnijoje pavogta 200 l talpos metalinė statinė su dyzeliniu kuru, stovėjusi prie vagonėlio ir spyna nuo vagonėlio daiktadėžės. Žala – 810,11 litų.

Senovė. Policija praneša, kad birželio 2 dieną, apie 9 val.30 min. pastebėta, jog pavogta komutacinė dėžutė, kuri buvo sumontuota Skiemonių kaime. Žala – 498 litai.

Sveikinimai. Primename, kad per mūsų laikraštį galite pasveikinti savo artimuosius vestuvių, jubiliejų ar kitomis progomis. Sveikinimo kaina – 55 litai.

Slėpynės Anykščių šilelyje

Miglė GALVONAITĖ

Anykščių šilelyje, prie Šventosios upės įsikūręs „SPA Vilnius Anykščiai“, panašu, vis dar turi nebaigtų darbų. SPA duris atvėrė dar vasario mėnesį, tačiau Anykščių mieste nėra įrengta jokių kelio ženklų, nukreipiančių sveikatingumo centro link. Vienintelis kelrodis – prie miesto centre esančio prekybos centro „Maxima“ pastatyta nuoroda. Tad kelią į šiuolaikiškai įrengtą gydomąjį SPA centrą Anykščiuose galima rasti tik naudojant išmaniąsias navigacijas ar pasiklausus vietinių žmonių.

Ieva Trinkūnaitė tęsia šeimos verslą – šiuo metu ji užima „SPA Vilnius Anykščiai“ generalinės direktorės pareigas.

Autorės nuotr. **3 psl.**

Lenino keliu autobusai nevažiuoja

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Vytautas ir Aldona Bagdonai – Vaitkūnų šviesuoliai. V. Bagdonas – keliolikos knygų autorius, Svėdasų krašto muziejaus vadovas, A. Bagdonienė – Vaitkūnų kultūros namų renginių organizatorė.

Pačiame užkampyje užkūti Svėdasų seniūnijos Vaitkūnų ir Kunigiškių kaimai garsūs Vaižgantu, Sklėrių gimine ir Aleksandro Slavensko kolūkiu.

Tiesa, kolūkis vadinosi „Lenino keliu“, bet kiek to kelio buvo, visada juo vaitkūniškius vedė A. Slavenskas.

5 psl.

Tik šį penktadienį

-30% DAUGELIUI PREKIŲ

-10% DAUGELIUI STATYBINIŲ PREKIŲ

SSS SENUKAI VISADA IŠBIRINKI

SENUKŲ PARDUOTUVĖS*
IR e-senukai.lt

*PARDUOTUVIŲ SARAŠĄ IR AKCIJOS SĄLYGAS RASITE WWW.SENUKAI.LT
AKCIJA VYKSTA LIEPOS 11 D.

Į darželį priims tik skiepytus vaikus

Linas BITVINSKAS
linas.b@anyksta.lt

Nuo 2016 metų sausio 1 dienos į lopšelius ir darželius bus priimami tik vaikai, turintys pažymą apie atliktus skiepus nuo tymų, raudonukės ir poliomieliito. Skiepų šalininkai tokį Sveikatos apsaugos ministerijos žingsnį sveikina, o priešininkai sako, jog ieškos privačių darželių.

Dukrą auginanti Evelina Zablockienė mano, kad naujoji tvarka pažeidžia žmogaus teises.

Savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė sako, kad neskiepytas vaikas pavojingas aplinkai – jis gali ir pats užsikrėsti, ir kitus užkrėsti ligomis, kurios buvo jau išnykusios.

Sveikatos apsaugos ministerija siūlė, kad nepaskiepytų vaikų į ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo įstaigas nepriimti jau nuo šių metų rugsėjo. Kilus diskusijoms dėl skiepų šios tvarkos įsigaliojimas atidėtas iki 2016-ųjų. Sveikatos apsaugos ministro Vytenio Povilo Andriukaičio patvirtintame įsakyme dėl bendrų

jų sveikatos saugos reikalavimų ikimokyklinio ugdymo įstaigose daroma išimtis vaikams, nepaskiepytiems dėl kontraindikacijų. Pasak ministro, ši tvarka padės sukurti saugią aplinką vaikų ugdymo įstaigose, leis išlaikyti aukštą skiepavimo apimtį ir prisidės prie pasaulyje likviduojamų infekcijų – poliomieliito, tymų ir

raudonukės – išnaikinimo.

Tačiau šis sprendimas sutiktas nevienareikšmiškai. Dalis tėvų atsako skiepyti vaikus, motyvuodami tuo, kad tai kenkia vaikų sveikatai.

Dukrą auginanti anykštėnė Evelina Zablockienė sako, kad savo vaiko ji neskiepijo ir neskiepys. „Ministro įsakymą ver-

tinu kaip absurda. Visų pirma jis pažeidžia žmogaus teises, galimybę rinktis skiepyti vaikus ar ne. Nesu medikė, bet remiuosi medikų, turinčių ilgametę patirtį, liudijimais. Daug metų domiuosi įvairiais šaltiniais ir remiuosi asmenine patirtimi – mano vaikas beveik neserga, tuo tarpu skiepyti vaikai serga daug dažniau ir gana sunkiai. Bet tai kiekvieno žmogaus pasirinkimo reikalas. Kas kuo tiki, tas taip ir elgiasi. Esu už tai, kad žmogus žinotų visas puses ir galėtų rinktis“, – sakė E. Zablockienė. Moteris teigia, kad ministro įsakymas ne tik atima teisę vaikui lankyti darželį, bet ir stumia jį į visuomenės užribį. „Išeitis – viena, manau, kad atsiras lietuvių, kurie kurs privačius darželius, kuriuos galės lankyti neskiepyti vaikai“, – sakė E. Zablockienė.

Anykščių savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė sako, kad visiškai pritaria tokiam ministro žingsniui. „Buvo tokia mada nesiskiepyti, manau, kad čia tik pirmas žingsnelis, siekiant, kad žmonės skiepytųsi“, – sakė V. Daugelavičienė. Paklausta, o kaip pati būtų pavojaus neskiepytas vaikas tiems vaikams darželyje, kurie jau yra skiepyti, V. Daugelavičienė sakė: „Visų pirma, pavojinga tam pačiam vaikui, nes jis gali užsikrėsti nuo kitų vaikų, taip pat ligą gali parsinešti į namus ir užkrėsti tėvus, kurių skiepai jau nebegalioja.

Toks vaikas pavojingas aplinkai Žiūrėkit, juk Anykščiuose tymais susirgo ne vaikas, o suaugusi moteris. Taip pat toks vaikas pavojingas tiems vaikams, kurie negalėjo pasiskiepyti dėl kontraindikacijų“, – sakė gydytoja.

Ji nepritaria nuomonei, kad skiepai kalti dėl autizmo, kurio baiminasi tėvai, nes, pasak kai kurių teorijų, susirgimas autizmu susijęs su skiepavimu. „Tai nėra įrodyta. Faktas, kad autizmo atvejų daugėja, tačiau kaip įrodyti? Kaip gydytoja, aš negaliu remtis nepatvirtintais faktais. Man atrodo, kad per daug kaltės norima suversti skiepams“, – sakė V. Daugelavičienė.

Beje, reiktų priminti, kad šį pavasarį po 14 metų pertraukos Anykščių rajone vėl užregistruotas susirgimas tymais. Utenos visuomenės sveikatos centro Anykščių skyrius 2014 m. balandžio 1 d. užregistravo patvirtintą tymų atvejį Anykščių rajone. Anykščių skyriaus duomenimis, per 20 metų (1993-2013 m.) Anykščių rajone užregistruoti tik 3 tymų atvejai. 1998 m. sirgo vaikas, priklausantis 3-6 m. amžiaus grupei, o 2000 m. sirgo du suaugę asmenys. Šį pavasarį tymais užsikrėtė ir susirgo suaugusi anykštėnė.

Anykščių rajono savivaldybės Pirminės sveikatos priežiūros centro duomenimis, 2013 m. Anykščių rajone skiepavimo nuo tymų apimtys vienerių metų amžiaus grupėje siekia 98 proc., dviejų metų – 99 proc., šešerių metų – 87 proc., septynerių metų – 99 proc., o aštuonerių metų amžiaus grupėje – 100 proc. Beje, suaugę žmonės taip pat gali paskiepyti, bet reikia kreiptis į šeimos gydytoją.

vietaj tabletės

Dėl visko kaltas kefyras

Vaikstant Anykščių gatvėmis ant kai kurių namų tvorų galime pamatyti kabančią lentelę su užrašu „Atsargiai – piktas ar agresyvus šuo“. Labai gaila, kad tokių lentelių negalime pamatyti ant kaimyno ar artimo durų. Įsivaizduokite, norite nueiti ir pasiklausti patarimo ir štai ant durų kabo lentelė: „Aš šiandien piktas ir galbūt linkęs būti agresyviu“. Tokia lentelė daugeliui būtų išsigelbėjimas nuo nevaržomų pykčio ar agresijos potraukių, kurie mums sukelia tiesioginį ar netiesioginį skausmą.

Skirtingos agresijos formos

Tikriausiai daugelis iš mūsų agresyvumą sieja su fizinės bei smurtinės jėgos panaudojimu, tačiau agresyvus elgesys taip pat yra siejamas su apkalbomis, užgauliojimais, patyčiomis bei grasinimais. Socialinės psichologijos atstovai, tyrinėdami agresyvaus elgesio ištakas ir atsiradimą, išskyrė dvi agresyvaus elgesio rūšis: priešišką agresiją, kuri yra sukeliama pykčio, o jos

tikslas yra sužeisti kitą bei sukelti kitam skausmą (pavyzdžiui, tokią elgesio formą galime išvystyti vaikų elgesyje). Dažnai vaikai supykę mėgsta trenkti žmogui ar kokiam žaisliukui, taip išliedami savyje sukauptą pyktį bei siekdami ir kitam sukelti skausmą) bei instrumentinę agresiją, kurioje siekimas sukelti skausmą kitam yra priemonė pasiekti ar įgyvendinti savo tikslą. (pavyzdžiui, dauguma teroro aktų yra instrumentinės agresijos išraiška. Lygiai taip pat dažnai instrumentinė agresija yra išreiškiama tais atvejais, kai yra siekiama išgauti kokios informacijos ar priversti veikti. Turbūt esate su tuo susidūrę... Mums pagrasina ir mes turime atskleisti kažkokius gyvenimo faktus arba daryti tai, ko nenorime).

Išmokta ar įgyta?

Kodėl mes būname agresyvūs? Yra daug teorijų, kurios siekia paaiškinti agresyvaus elgesio atsiradimą žmonėse. Dalis psicholo-

gų agresiją įvardija kaip nulemtą asmens instinktų bei įgimtumo. Zigmundas Freudas teigia, kad žmonės iš prigimties yra agresyvūs ir tam, kad agresyvus elgesys pasireikštų, reikalingas išorinis, reakciją sukeliantis, stimulus. Tad remiantis šia teorija galima manyti, kad mes visada esame linkę elgtis agresyviai ir agresyvaus elgesio pasireiškimui gali užtekti išgirsti kelis žodžius, kurie galėtų sukelti erzelių. Tikriausiai daugelis iš mūsų išgirdę žodžius, teigiančius, kad visi esame agresyvūs, pradėtų aiškinti, kad jis ne toks. Norėčiau jus nuraminti – teorijos, aiškinančios, kad visi esame agresyvūs, yra labai dažnai kritikuojamos. Ir tikrai mes nesame robotai mašinos, persisunkę polinkiu agresyviai elgtis.

Kiti psichologai mąsto, kad agresyvus elgesys yra išmoktas. Šiais laikais nereikia eiti į tam tikras arenas, norint pamatyti agresyvaus elgesio išraišką. Vienas geriausių agresijos elgesio mokytojų šiomis dienomis yra televizija ir spauda. Pritaikant „įgytas“ žinias ir sulaukiant vienokio ar kitokio pastiprinimo, agresyvus elgesys gali būti taikomas ir dažniau. Tarp kitko, labai įdomus dalykas... Vaikas gali elgtis agresyviai siekdamas gauti iš tėvų ar kitų suaugusiųjų dėmesio (tai įvyksta tada, kai vaikais patiria suaugusiųjų dėmesio stoką).

Supykęs vaikas suaugusiojo kūne

Agresija yra aiškinama remiantis ir frustracijos teorija. Frustracija – trukdymai siekiant tikslo ir suvokiant, kad jo nepasieksi. Kitaip sakant, tai tas pats supykęs vaikas suaugusiam žmogui, kuris negavo norimo žaislo. Tikriausiai geriausi pavyzdžiai šiomis dienomis yra matomi Pasaulio čempionato futbolo stadione Brazilijoje. Dauguma futbolininkų pradeda šiek tiek agresyviau žaisti, kai jiems yra trukdoma pasiekti savo tikslo (laimėti varžybas, įmušti įvartį).

Lygiai taip pat yra ir su mumis. Gyvenime yra daug situacijų, kurioms mums gali sukelti kad ir būtiną frustraciją. Tarkim, visą dieną svajojote apie šaltibarščius, o nuėję į parduotuvę pamatote, kad visas kefyras yra išpirktas... Šaltibarščius jau galite pamiršti ir tikriausiai geriausia būtų, kad kelyje nepasitaikytų joks žmogus, kurį galėtumėte užmušti

žvilgsniu.

Teorijos yra tam, kad jas paneigtume

Nėra vienos teisingiausios teorijos, kuri paaiškintų tikrąją agresijos mūmę atsiradimo priežastį. Visi mes esame skirtingi, skirtingai reaguojame į įvairias situacijas, vieni iš mūsų yra labai agresyvūs, tuo tarpu kiti reaguos į aplinką ir iššūkius pasyviai. Tačiau neturime pamiršti, kad agresija yra ne tik fizinė, bet ir emocinė, žodinė. Tokią agresijos formą kartais nuo karto panaudojam ir savo pyktį išliejame ant kitų, nors jie net nėra kalti dėl mūsų emocinės būsenos.

Ką galima pridurti? Kaip sąmoningi asmenys, galime stengtis savo pyktį valdyti taip, kad teorija, teigianti, jog visi iš prigimties yra agresyvūs, nebūtų patvirtinta.

Kamilė BITVINSKAITĖ,
psichologė

LATEKO
LIZINGAS

padeda pirkti prekę ar paslaugą
IŠSIMOKĖTINAI
nuo 300 iki 10 000 Lt
ir teikia **PASKOLAS**

UAB „TVIKA“,
Vilniaus g. 22, Anykščiai
Mob. tel. +370 616 97 748

„Lateko lizingo“ paslaugas galite gauti ir PERLO terminaluose
*Prieš priimant sprendimą, būtina įvertinti savo finansines galimybes.

Lenino keliu autobusai nevažiuoja

Prabangioje „Lenino keliu“ kolūkio kontoroje dabar veikia Vaitkūnų biblioteka ir kaimo kultūros namai.

Kunigiškių mokykloje...

(Atkelta iš 1 p.)

Nuo plento pėsčiomis

Nuo Vaitkūnų iki Svėdasų – 8 kilometrai. O iki artimiausių didesnių miestų – Anykščių, Rokiškio, Utenos, Kupiškio – per trisdešimt kilometrų. Autobusai jau kuris laikas į Vaitkūnus nevažiuoja, taip stiprindami kaimo bendruomenę – žmonės arba buriasi į lengvųjų automobilių ekipažus arba drauge keliauja namo ketvertą kilometrų nuo Rokiškio plente esančios autobusų stotelės.

2001 metais Vaitkūnuose buvo 79 sodybos su 228 gyventojais, 2011 metais liko 181 gyventojas. Už poros kilometrų esančiuose Kunigiškiuose dabar – 49 gyventojai. Tad, visoje „aglomeracijoje“ – vos 230 žmonių.

Tarpukariai Vaitkūnai ir Kunigiškiai buvo panašaus dydžio kaimai. 1923 metais Vaitkūnuose gyveno 298 žmonės, Kunigiškiuose – 219. Tarybiniais metais, sprendžiant pagal gyventojų skaičių, esminių skirtumų tarp gretimų kaimų raidos nebuvo – 1970 metais Vaitkūnuose gyveno 204, Kunigiškiuose – 213, 1979 m. Vaitkūnuose – 196, Kunigiškiuose – 162 žmonės. „Lenino keliu“ kontora, o ir didesnės dalies specialistų butai buvo Vaitkūnuose, tačiau pakelėje šalia Kunigiškių veikė pagrindinė mokykla. Kolūkio dirbtuvės apskritai buvo „pamestos“ pusiaukelėje tarp abiejų kaimų.

Padėjo ir tautinė linija

Antrojo pasaulinio karo veteranas A.Slavenskas „Lenino keliu“ kolūkiui vadovavo nuo 1953 iki 1989 metų. Taigi, praktiškai visą kolūkių egzistavimo laikotarpį.

Tik Sąjūdžio laikais, kai buvo madinga „versti“ senuosius pirmininkus, A.Slavenskas neteko pareigų.

A.Slavensko laikais Vaitkūnuose išdygo tradiciniai kolūkiams būdingi pastatai – daugiabučiai, fermos, dirbtuvės ir t.t. Visuose kolūkiuose devintajame dešimtmetyje buvo kultūros namai ir kontoros, tačiau tokį kompleksą, kokį pasistatė „Lenino keliu“ kolūkis, nedaug kas turėjo – kultūros namų salė net su balkonais, o virš kontoros įrengta pokylių salė su židiniu ir parketu...

O Jatkonyse prie tvenkinio kolūkis pasistatė pirtį. Žinoma, ji naudota ne kolūkiečiams maudyti. Vaitkūnuose gyvenantis kraštotyrininkas, muziejininkas Vytautas Bagdonas, tarybiniais metais dirbęs „Lenino keliu“ kolūkyje, prisimena, jog „pas A.Slavenską“ svečiavosi ir komunistų partijos šulai Rimgaudas Songaila, Lionginas Šepetys, Leokadija Diržinskaitė ir rašytojas Juozas Baltušis. O kultūros namų atidaryme dalyvavo ir svečias iš Maskvos, rašytojas Michailas Telmanas.

Pasak V.Bagdono, kolūkyje dirbo net penki Lenino ordino kavaliariai (vienas jų pats pirmininkas A.Slavenskas). „Lenino kolūkis“ buvo Palangos „Lino“ ir Druskininkų „Eglės“ sanatorijų dalininkas, todėl kolūkiečiai gaudavo nemokamus kelialapius į kurortus. O Kauno II-oji klinikinė ligoninė šefavo „Lenino keliu“ kolūkį – atvažiuodavo medikai tikrinti kolūkiečių sveikatos į vietą ir pasiligojusius į klinikas paguldavo.

V.Bagdonas neslėpė, jog A.Slavensko sėkmės priežastimi buvo ne tik jo vadybiniai gabumai, bet ir tautiniai ryšiai – žydų kilmės nomenklatūrininkai mieliau padėdavo tautiečiui, nei lietu-

viams ar rusams.

Dingo mokykla

Net ir šiems laikams modernus buvusios Kunigiškių pagrindinės mokyklos pastatas dabar be langų ir durų. Pastatą kažkas privatizavo, o kiti „kažkas“ nusilaupė radiatorius, krepšių lankus, susivyniojo elektros instaliacijos laidus. Ir, regis, kiekvienas praeinantis pro šalį jaučia pareigą paleisti akmenį į mokyklos pusę – gal tas dar susiras kokį neišdaužtą stiklą.

Kunigiškių mokykla sunyko kaip žaibo trenka – 2001 metais dar buvo pagrindinė, o 2002-aisiais – neliko net pradinės.

1939 metais Kunigiškių pradžios mokykla turėjo skyrius Kunigiškiuose ir Vaitkūnuose ir I-IV klases lankė net 124 vaikai. Dabar tiek pradinukų nesurinksi visoje Svėdasų seniūnijoje. Apskritai, bet kokio amžiaus mokinių (nuo I iki 12 klasės) Svėdasų seniūnijoje dabar yra tik dvigubai daugiau nei prieš karyje pradinukų Kunigiškiuose.

Puoselėja kraštiečių palikimą

V.Bagdonas dar tarybiniais metais Kunigiškiuose, buvusiam pradžios mokyklos pastate, įkūrė Svėdasų krašto muziejų. Jame saugomi ir garsiausius kraštiečius primenantys eksponatai. Šalia Kunigiškių, Maleišių kaime, gimė ir augo rašytojas, visuomenės veikėjas Juozas Tumas Vaižgantas. Iš pačių Kunigiškių kilę Sklėriai – dailininkas Kajetonas, kariškis Alfonsas bei mokslininkas Povilas.

Sovietmečiu V.Bagdonas gerą muziejaus kampą buvo skyręs ir „tarybinei kraštotyrai“, visokių revoliucinių judėjimų įamžini-

mui, mat „jei nebūtų išlaikyta „ideologinė pusiausvyra“, vargu ar kolūkiniam muziejui būtų leista gyvuoti.

Su žmona Aldona, dirbančia Vaitkūnų kultūros namuose, V.Bagdonas užaugino dukrą Simoną, kuri šiemet baigė Svėdasų gimnaziją, o dar besimokydama devintoje klasėje išleido fotografijų albumą. Pats Kunigiškių muziejaus vadovas V.Bagdonas jau dabar yra savotiška savo krašto muziejinė vertybė – jis yra keliolikos knygų ir informacinių leidinių autorius, bendraautorius. Praktiškai visi jo kūriniai skirti Svėdasų seniūnijos kaimams.

Gamina sūrius ir jogurtus

Vaitkūnuose darbo beveik nėra. Iš valdiškų tarnybų likę tik po pusę etato bibliotekoje ir kultūros namuose. Kaime yra viena privati parduotuvė. Apylinkėse stambesnius ūkius turi Eugenijus Rutkauskas, Jonas Baronas, Danutė Baronienė, Vitalijus Staškevičius. Kartais kuris ūkininkas pasisamdo kokį vaitkūnių, bet nesukuria ūkininkai daugybės darbo vietų.

Originalų nuosavą versliuką išrutuliojo ūkininkai Audrius ir Aušrinė Daugėlos. 70 karvių laikantys ūkininkai, 2008-aisiais, per krizę, kai pieno kainos žiauriai krito, nusprendė pieną perdirbti ir savo namo rūsyje įsirengė cecheį. Jame ūkininkai gamina grietinę, grietinėlę, jogurtą, sūrį. Per savaitę Daugėlos perdirba apie toną pieno ir pagaminą produkciją šeštadieniais veža į Vilnių, į turgelį šalia „Akropolio“. Pasak A.Daugėlos, viską, ką nuveža į Vilnių, per kelias valandas parduoda. Sostinės gyventojai iš Vaitkūnų ūkininkų dar nuperka ir porą šimtų litrų „žalio“ pieno.

Darbo nėra, bet ir darbuotojų trūksta

Vaitkūnuose gyvena verslininkai Donatas ir Danutė Kutkos, valdantys Svėdasų kavinę „Pas Gedą“, taip pavadintą judviejų sūnaus garbei. Vaitkūnuose likęs ir vienas kitas buvęs Kunigiškių mokyklos mokytojas, kurie dabar dirba Svėdasų ar kitų aplinkinių miestelių mokyklose. Bent po vieną žmogų iš Vaitkūnų kas rytą važiuoja į darbus Anykščiuose, Rokiškyje, Kupiškyje. Ir viskas...

Tarp Vaitkūnų ir Kunigiškių įsikūrusi UAB „Kerokšlis“ gamybinė bazė. Ši miškotvarkos įmonė turi porą vietinių darbuotojų. Pasak UAB „Kerokšlis“ meistro Kazimiero Senvaitis, bendrovė darbus atlieka visos Aukštaitijos miškuose, todėl ieškoti darbininkų būtinai iš Vaitkūnų apylinkių nėra prasmės. Tačiau ir tada, kai „Kerokšlis“ prie Vaitkūnų turėjo lėptįjūvę – darbuotojų rasti buvo sunku. „Jauniems žmonėms mūsų įmonės darbo pobūdis buvo neįprastas.“ – „Anykštai“ aiškino K.Senvaitis. O kai perklausėme, ką reikšia tas neįprastas darbo pobūdis, UAB „Kerokšlis“ meistras šyptelėjo: „Reikia sunkiai dirbti...“ Dabar „Kerokšlyje“ yra keliolika darbuotojų, pasak meistro, visus juos išsiugdė, išmokino pati įmonė. „Kerokšlis“ turi nuosavą „velnio mašiną“ – „Timberjak“ miško pjovimo kombainą, kuris medžius nupjauna, nugeni, supjaustoto... „Kiek žmonių toks agregatas pakeičia?“ – paklausėme. „Žiūrint kokių žmonių?“ – vėl šyptelėjo „Kerokšlio“ meistras. Beje, pats į Vaitkūnų gamybinę bazę važinėjantis iš Kupiškio...

užjaučia

Skaudžios netekties valandą, mirus Aloyzui Žvironui, nuoširdžiai užjaučiu žmoną ir dukras.

Sodininkų bendrijos „Šventoji“ pirmininkas Jonas Tauginas

UAB „Kerokšlis“ meistras Kazimieras Senvaitis kalbėjo, kad kaime surasti įmonei tinkantį darbuotoją nėra lengva.

Ūkininkas Audrius Daugėla savo gyvenamojo namo rūsyje įsirengė pieno produktų gamybos cecheį ir kiekvieną savaitę perdirba apie toną pieno.

Autoriaus nuotr.

